

nødvendigt nu og da og kan maasse faa bedre overlades til Politimyndigheder paa Landet, navnlig naar der, som den ærede Ordfører har nævnt, blev paa hvert Sted henlagt en Protokol, hvori de Foranstaltninger vare anførte, som skulde findes paa hvert enkelt Sted. Man kan jo ikke forudsætte, at Arbejdsgiverne med Vilje ville se disse Foranstaltninger fjernede, og man kan vel egentlig forudsætte, at de meget nødig ville se dem fjernede, idet de derved ville paabyrdes sig selv et meget stort moralsk Ansvar og jo ogsaa en stor Bøde, for saa vidt Loven fastsætter dette for at have fjernet de Forhindringer, som Tilshyret havde anordnet ved Maskinerne. Ved altsaa at forlade de to sidste Afsnit og omordne dem saaledes, at man i Stedet for det, ogsaa efter min Mening, meget kostbare Tilshyn og den meget tarvelige Erstatning, som de Tilstadekomne vilde faae ved Domskjendelse i Henhold til Straffeloven, fik Noget som det, jeg har nævnt, tror jeg, der vilde være vundet særdeles Meget for Arbejderne og særdeles Meget sparet med Hensyn til Tilshynet. Jeg har ikke villet stille Ændringsforslag i den Retning; jeg finder, at det foreliggende Lovforslag er saa paatrængende nødvendigt, at jeg kan slutte mig dertil, selv om man ikke vil gaa den af mig nævnte Vej. Jeg har imidlertid den Overbevisning, at gaar man ikke denne Vej, vil man inden ret lang Tid komme til at gaa den, fordi man kun derved opnaar den sidste Del af Formaalet med Loven, nemlig at staffe dem en Erstatning, der trænge dertil. Med Hensyn til at Udvalget har foreslaaet ligesom Lovforslaget, at Arbejdsgiveren eller den, der træde i hans Sted, skal bære Ansvar, da forekommer det mig fremdeles, som jeg sagde ved 1ste Behandling, at det ikke kan være ganske rigtigt, at den, der er uskyldig skal bære Ansvar for den Skyldige, fordi den Skyldige ikke har Noget at betale med. Derjom den Skyldige har Noget at betale med, har Arbejdsgiveren altsaa efter Lovforslaget her Ret til at kræve det hos ham. Men dersom den Skyldige, som altsaa har fjernet Forhindringen eller forsømt, hvad han skulde iagttage, ikke eier Noget, saa skal den uskyldige Fabrikier betale Erstatningen. Det synes mig itaar i direkte Modstrid med Straamandsloven, som vi nylig bleve enige om, der var det tidligere den Formuende og Skyldige, der blev fritagen for Ansvar, medens den Uskyldige og Ulemidledte maatte lide Straf. Det blev man enig om var et rent galt Forhold, og nu er man kommen ind paa, at den Formuende og Uskyldige skal lide for den Uformuende og Skyldige. Det

forekommer mig ikke at være heldigt. Da jeg omtalte Afgangen til Erstatning for den Tilstadekomne, glemte jeg at gjøre den Bemærkning, at selv om han bliver tilkjendt en Erstatning af Fabrikieren, er det ikke dermed givet, at han faar den, thi han faar den kun i det Tilfælde, at Fabrikieren har Noget at give af. Der er vistnok ikke saa faa, der have deres Fabrikker prioriterede til Alt, hvad de ere værd, og man kan jo ogsaa godt tænke sig det Tilfælde, hvor Erstatning er tilkjendt aarlig, hvor en aarlig Understøttelse er tilkjendt Vedkommendes Hustru eller ham selv, og at Fabrikieren er solvent paa den Tid, Vedkommende bliver tilkjendt Erstatning, samt at han yder den i nogle Aar, men en skjønne Dag har han ingen Ting, og saa faar den Anden ingen Ting, og Meningen er dog, at vi ville fikre den, der kommer til Stade. Jeg tror derfor, det kun er en ringe Hjælp i saa Henseende, som det hele Lovforslag yder den Tilstadekomne medens det paa den anden Side kan blive en særdeles byrdefuld Erstatning, der kan tages af Fabrikieren, navnlig dersom den Tilstadekomne dør, og Fabrikieren bliver tilkjendt en Erstatning til den Afvødes Kone og Børn. Der vil tillige fremstille sig den Beshynderlighed, at denne Erstatning vil blive meget større, mere langvarig, dersom Arbejderens er gammel og hans Kone ung, end dersom det Omvendte er Tilfældet, da den unge Kone vil kunne lede længe, og altsaa kræve Erstatning i mange Aar. Det er et Forhold, som jeg ikke synes er saa heldigt, som det kunde være, hverken for den, der skal yde, eller for den, der skal nyde, og derfor vil jeg meget anbefale det hvidarede Udvalg at tage dette i Betænkning, om der maasse kunde være Anledning til at arbejde i den her antydede Retning.

Formanden: Jeg maa gjøre den ærede Taler opmærksom paa, at Størstedelen af de Bemærkninger, der bleve fremførte, ikke ret egentlig høre hjemme ved 2den Behandling, som jo omfatter Lovforslagets Paragrafer og de stillede Ændringsforslag, hvorimod det ærede Medlems Udtalelser havde haft bedre Plads ved 1ste eller 3die Behandling. Jeg beder derfor ærede Medlemmer, som herefter tage Ordet, om ikke at forfølge disse Bemærkninger idag. Tiden er os ikke saa rigelig tildelt.

R. Sjørgensen: For først at nævne Forholdet mellem Statens Maskiner og det foreliggende Forslag, er der af den ærede Minister antydet Noget, som maasse kunde bevirke, at der kunde blive Enighed paa det